

והנמשל לחיי הרוחניות כי מי שעמל בתורה יש לו אח"כ מנוחה שיודע מה להשיב לשואליו, מי שיגע לתקן המדות יש לו שלווה, מי שרוצה מנוחה בעוה"ב צריך לעמול בעוה"ז.

ויצו אותם וגו' אל המערה וגו'. (פרק מ"ט פסוק כ"ט)
 ויש להקשות הלא כבר השביע את יוסף – וקברתני בקברתם וגו'. ונראה דיעקב אבינו ראה ברוח קדשו או הבין בחכמתו כי עשו יבוא לערער על חלק המערה, לכן מקודם השביע את יוסף שישתדל אצל פרעה שיוציא אותו ממצרים, וזה יכול רק יוסף, אבל כשיבואו אצל המערה ויבוא עשו לערער על חלק המערה, אולי יחשבו בני יעקב שיקברו אותו בשדה עפרון החתי דהא כל השדה של עפרון קנה אברהם לאחוזת קבר, לכן צוה לבניו – היינו לכל בניו שיעמדו נגד עשו, ויקברו אותו במערה דוקא.

אוצר החכמה

כה תאמרו ליוסף וגו', ויבך יוסף בדברם אליו, וילכו גם אחיו וגו'. (פרק נ' פסוקים י"ז-י"ח)

א"ת 234567

לא ידעו מה טיבה של בכיה זו, אולי נזכר במעשים שעשו לו, לכך וילכו גם אחיו. ובפסוק (י"ט) ויאמר אליהם יוסף אל תיראו וגו', ובפסוק (כ"ה) וישב יוסף וגו', והעליתם את עצמתי מזה. אמר להם – עכשיו בחיים אני לא יכול לגלות את לבי לפניכם, אך אחרי כמה שנים תראו שאין בלבי שום קנאה ושנאה עליכם, דאיתא בשבת (דף קנ"ב) כל מי שיש לו קנאה בלבו – עצמותיו מרקיבין, שאין לו קנאה בלבו – אין עצמותיו מרקיבין, שנאמר – ורקב עצמות קנאה (משלי י"ד) לכן אמר להם יוסף שאחרי כמה שנים יראו שעצמותיו יהיו קיימין וידעו הדורות שלא היה בלבי קנאה עליהם.
 [מהגר"ח ברלין זצ"ל]

